

и ты щещь бѣдещь послѣ една голѣма и славна госпожя. “ Момиче-то толкова мысляше за себе си и за хубость-тѣ си, щото почти никакъ не ся трудяше да научи нѣщо отъ уроцы-тѣ си, и така порасте и си останѣ съвсѣмъ просто.

Близу до къщѣ-тѣ на това момиче, живѣеше една сирота жена, на коѣ-то мѣжъ-тѣ бѣше умрѣлъ и ѣ оставилъ вдовицѣ заедно съ едно момиченце. Тя бѣше сирота вдовица, нѣ една много трудолюбива и разумна жена. Тая жена чясто обычяше да ходи при майкѣ-тѣ на хубаво-то момиче да работи. Кога-то идяше тамъ, тя водяше и дѣщерѣ си, защо-то нѣмаше при кого да ѣ остави у дома си; така богато-то и хубаво момиче и сиромашко-то ся познавахъ по малко.

Сиромашко-то момиче бѣше много мирно дѣте. Слѣдъ като попорасте и начнѣ да ходи, съгледахъ, какво единъ-тѣ му кракъ бѣше хромъ, и това го принуждаваше да куца кога-то ходи. Майка му ся трудѣше да го поучава, и казваше му че то трѣбва да ся труди да ся научи ученіе и рѣкодѣле, защо-то това щѣше да е единчко-то сръдство, да учи другы-тѣ, та да може да ся прѣхранва. Момиче-то нѣмаше много нуждѣ отъ съвѣты затова; защо-то то само много обычяше книги-тѣ си, и на драго сръдце ходяше въ училище-то. Кога-то бѣше на десять години, то освѣнъ гдѣ-то знаяше доста полѣзны науки, знаеше още и да шіе, да плете и да прави много другы домашны работы.

Богато-то и хубаво момиче откакъ порастна, то рѣдко виждаше това сиромашко момиче. То стана толкова горделиво за хубость-тѣ си, щото почти ня-